

1. Лишка Я. Фемінитиви в українській мові: запозичені неологізми, чи традиційні словотвірні форми? URL: <http://report2018.tilda.ws/blogs/feminivityv> (дата звернення 12.01.2020). – Назва з екрана.

2. Мрамонова О. Мовленнєва взаємодія як джерело знань про гендерну стереотипізацію. URL: actprob10_172_178.pdf (дата звернення 13.01.2020). – Назва з екрана.

3. Масалітіна О. Маркетологиня, водійка та підприємниця: що таке фемінитиви та чому ми їх вживаємо. URL: <https://www.the-village.com.ua/village/city/talk/285571-marketologinya-vodiyka-ta-pidpriemnitsya-scho-take-feminitivi-ta-chomu-mi-yih-vzhivaemo> (дата звернення 13.01.2020). – Назва з екрана.

4. Український правопис. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/05062019-onovl-pravo.pdf> (дата звернення 07.01.2020). – Назва з екрана.

**Аксютіна
Анастасія Володимирівна,**
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДОБРЕ ВІДОМІ ЗНАКИ ДЛЯ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ: ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» знак для товарів чи послуг — це позначення, за якими товари або послуги одних осіб відрізняються від однорідних товарів чи послуг інших осіб [1]. У нормативно-правових актах стосовно зазначеного поняття використовуються терміни «торговельна марка» і «торговельний знак». В Цивільному Кодексі України поняття «торговельна марка» трактується як, позначення або будь-яка комбінація позначень, які придатні для вирізнення товарів, що виробляються однією особою, від товарів, що виробляються іншими особами.

Якщо вести мову саме про охорону прав на добре відомі знаки для товарів і послуг, то умови охорони такого виду знаків передбачені в ст. 25 Закону України "Про охорону прав на знаки для товарів і послуг". Щодо набуття права власності на добре відомий знак то незалежно від наявності чи відсутності реєстрації визнати знак добре відомим може суд або Апеляційна палата Державного департаменту інтелектуальної власності, рішення якої може бути оскаржене у судовому порядку[1].

При визначенні того, чи є марка добре відомою в Україні, можуть розглядатися, зокрема, такі фактори, якщо вони є доречними: ступінь відомості чи визнання марки у відповідному секторі суспільства; тривалість, обсяг та

географічний район будь-якого використання марки чи її просування, включаючи рекламування чи оприлюднення та представлення на ярмарках чи виставках товарів чи послуг, щодо яких марка застосовується; тривалість та географічний район будь-яких реєстрацій чи заявок на реєстрацію марки за умови, що вона використовується чи є визнаною; свідчення успішного відстоювання прав на марку, зокрема територія, на якій марка визнана добре відомою компетентними органами; цінність, що асоціюється з маркою [2].

Значення добре відомих знаків полягає в тому, що вони охороняються навіть без реєстрації, використання їх на територіях, що охороняються, не є обов'язковим, у ряді країн їх правова охорона розповсюджується не тільки на товари, що зробили їх добре відомими, але і на всі товари і послуги [3].

Необхідно вказати що охорона прав на добре відомий торгівельний знак регламентується не тільки національними правовими нормами, але і міжнародними, а саме Паризькою конвенцією про охорону промислової власності, Угодою про торгові аспекти прав інтелектуальної власності 1994 р. (Угода TRIPS), але в цих міжнародних актах також як і в Законі України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», не надається тлумачення поняття «добре відомого знаку». Міжнародна асоціація з охорони промислової власності запропонувала таке визначення досліджуваного поняття: «Загальновідомим товарним знаком є знак, відомий широкому колу зацікавлених осіб, які мають стосунок до виробництва, торгівлі чи використання позначеної цим знаком продукції, якщо цей знак сприймається ними як такий, що вказує на особливе джерело походження зазначеної продукції» [4, с.204].

Будь яке правове явище задля успішної і ефективної його реалізації потребує правової регламентації шляхом закріплення в нормативно-правових актах. Забезпечення захисту добре відомих товарних знаків є нагальною потребою, оскільки дані знаки визнаються майже у всіх країнах світу, а це набуває особливого значення особливо в умовах інтеграції України до ЄС. Добре відомий торгівельний знак є об'єктом права інтелектуальної власності та важливим елементом у господарській діяльності. Також за допомогою добре відомого знаку товари чи послуги впізнають на ринку, які свідчать про високу якість даного товару, його надійність, гідну репутацію товаровиробника. Правова охорона прав на добре відомі знаки для товарів і послуг потребує вдосконалення та оновлення теоретичних та практичних підходів в галузі охорони права інтелектуальної власності, і таке оновлення передусім повинно розпочатися з законодавчого закріплення визначення добре відомого знака. Пропонуємо доповнити частину 1 статті 25 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» таким чином: «Добре відомий знак в Україні це знак який відомий широкому колу осіб і має добру репутацію, та сприймається як символ світової торгівельної системи.»

1. Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» від 15 грудня 1993 р. № 3689-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rada.gov.ua/>

2. Байлема Т.М. Станіслав О.В., Поняття права на торговельні марки та їх цивіль-

но-правовий захист [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/9_NND_2014/Pravo/3_163342.doc.htm

3. М. Дубинский / Общеизвестный товарный знак. // М. Дубинский/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://logotipov.net/?id=1066>

4. Демченко Т.С. Правова охорона загальновідомих і знаменитих знаків у міжнародній практиці та в Україні / Т.С. Демченко// Вісник господарського судочинства. – 2016. – №3. – с.204 -210

Власенко Інна Вікторівна,
правозахисник, голова Громадської
організації «Закон має Право»

Карпенко Роман Валерійович,
кандидат юридичних наук,
викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ АВТОРСЬКОГО ПРАВА І СУМІЖНИХ ПРАВ: ПЛАГІАТ

Питаннями правової охорони та захисту авторських та суміжних прав у різні часи займалися такі вчені, як: Е.П. Гаврилов, Н.І. Федоскіна, В. Л. Михайлик, Н.Л. Сенніков, К.С.Симкин, О.Д. Святоцький, О.П. Сергєєв та інші. Під захистом авторських і суміжних прав розуміється сукупність заходів, спрямованих на відновлення і визнання цих прав у разі їх порушення чи оспорюванні.

Слід розрізняти такі поняття, як охорона авторських прав і їх захист. Під охороною розуміється встановлення всієї системи правових норм, спрямованих на дотримання прав авторів і їх правонаступників. Тоді як захист – це сукупність заходів, метою яких є відновлення і визнання цих прав у разі їх порушення. Захисту підлягають як порушені особисті немайнові, так і виняткові права.

У ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права» виокремлено основні види порушення авторського права, що надають підстави для судового захисту. Найпоширеніша проблема порушення авторських прав - це плагіат. Під таким ми розуміємо навмисне присвоєння авторства того чи іншого твору науки, літератури чи мистецтва, відео- або аудіоматеріалів, фото або навіть програмного забезпечення, що належить третій особі. Обов'язковою ознакою плагіату є привласнення авторства. В якості плагіату розглядають в тому числі: